

Wpływ programu refundacji wynagrodzeń osób młodych na ich zatrudnienie w okresie ożywienia gospodarczego

Astrid Kunze, Marta Palczyńska, Iga Magda

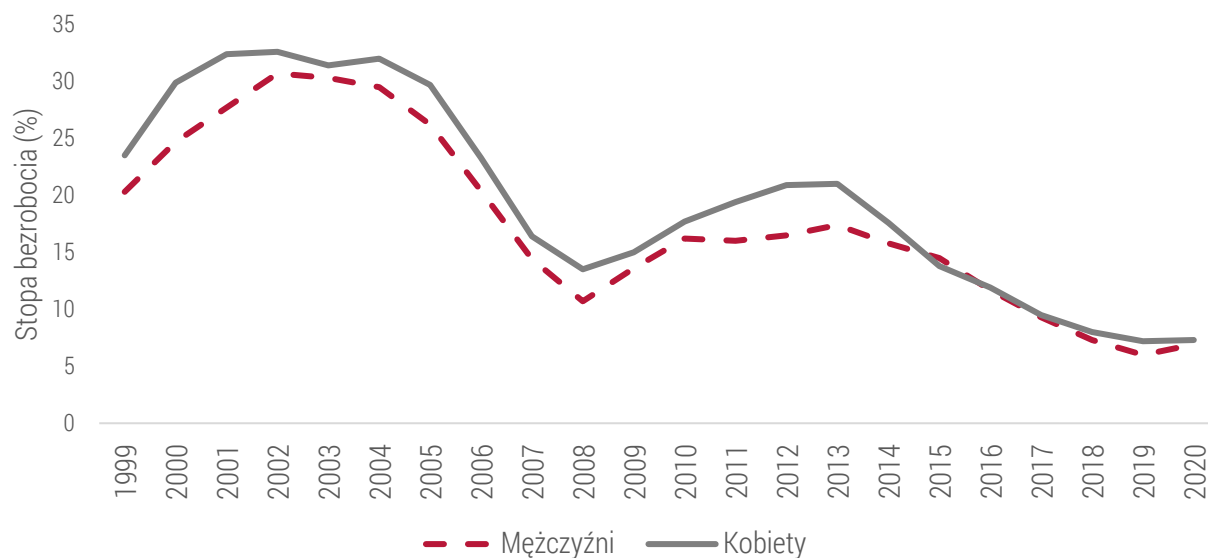
Osoby młode w porównaniu ze starszymi uczestnikami rynku pracy są bardziej narażone na skutki recesji. Częściej tracą pracę i mają mniejsze szanse na znalezienie nowej. Tym samym młodzież może mieć trudności z wejściem na rynek pracy i doświadczać wyższego ryzyka długotrwałego bezrobocia, co ma niekorzystny wpływ także na ich zatrudnienie i płace w przyszłości. Biorąc pod uwagę obecne i przyszłe koszty bezrobocia oraz bierności zawodowej osób młodych, istnieje silna potrzeba działań pomagających młodym ludziom w podejmowaniu pracy.

Refundacja wynagrodzeń jest wymieniana jako jedna ze skuteczniejszych form wsparcia młodych osób bezrobotnych. Polega na zwrocie pracodawcy części wypłaconych wynagrodzeń lub kosztów pracy, jeśli zdecydował się zatrudnić osobę bezrobotną. Obniżenie kosztów pracy zwiększa szanse, że pracodawca zdecyduje się na zatrudnienie osoby młodej, co pozwoli jej zdobyć nowe umiejętności i doświadczenie zawodowe. Przedstawione badanie dotyczy wpływu na zatrudnienie dużego programu refundacji wynagrodzeń osób bezrobotnych poniżej 30 roku życia. Program obejmował refundację wynagrodzenia do kwoty płacy minimalnej przez 12 miesięcy i zobowiązywał pracodawcę do utrzymania zatrudnienia danej osoby przez kolejne 12 miesięcy. Program ten został wprowadzony jako odpowiedź na niepewne warunki na rynku pracy po kryzysie 2008 roku. Jednak wprowadzono go dopiero w 2016 r., kiedy bezrobocie w Polsce było już na rekordowo niskim poziomie i wciąż spadało (Wykres 1). Skupiamy się na pytaniu, czy efekty programu różniły się między mężczyznami a kobietami.

Badanie wykorzystuje duży zbiór danych administracyjnych dotyczących osób zarejestrowanych jako bezrobotne w urzędach pracy. Posługując się metodą *difference-in-discontinuities* oszacowaliśmy wpływ bycia uprawnionym do wzięcia udziału w nowym programie (*intention-to-treat*) na zatrudnienie. Nasze wyniki pokazują, że w średnim okresie program miał pozytywny wpływ na zatrudnienie uprawnionych do udziału młodych kobiet, ale nie wpłynął na sytuację uprawnionych młodych mężczyzn (Wykres 2). Wśród mężczyzn, między 18 a 24 miesiącem od momentu rejestracji w urzędzie pracy, program obniżył prawdopodobieństwo bycia poza rejestrem i poza wsparciem PUP. W trzecim roku, gdy kończyło się zatrudnienie w ramach analizowanego programu, negatywny efekt wśród mężczyzn zniknął.

Różnice w efektywności programu pomiędzy kobietami i mężczyznami rodzą pytanie, czy wynikają one z różnic w innych charakterystykach takich, jak poziom wykształcenia czy miejsce zamieszkania. Analizy w podziale na poziom wykształcenia i poziom bezrobocia w powiecie pokazują, że nowy program refundacji wynagrodzeń był bardziej skuteczny dla nisko- i średnio- wykwalifikowanych młodych kobiet, oraz dla kobiet mieszkających w powiatach z dobrą sytuacją ekonomiczną. Nie wpłynął natomiast na sytuację mężczyzn, niezależnie od wykształcenia i lokalnego poziomu bezrobocia.

Wykres 1. Stopa bezrobocia osób młodych (15-29 lat) w Polsce w okresie 1999-2020, według płci

Źródło: Obliczenia własne na podstawie Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL).

Wykres 2. Efekt programu z 2016 roku na prawdopodobieństwo bycia poza rejestrem bezrobotnych i nie w trakcie wsparcia PUP, 1 do 36 miesięcy od rejestracji, według płci

Uwagi: Znacznik na linii w konkretnym miesiącu wskazuje, że efekt jest istotny statystycznie na poziomie 5%.

Pełna wersja artykułu:

Kunze A., Palczyńska M., Magda I. (2023), The employment effects of a wage subsidy for the young during an economic recovery, IBS Working Paper 04/2023

https://ibs.org.pl/wp-content/uploads/2023/06/IBS_WP_04_2023_Kunze-Palczynska-Magda.pdf